

1875-01-25

Afsender

Johanne Luise Heiberg

Modtager

J. C. Jacobsen

Type:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Rome

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

Rigsarkivet

Emneord:

Rejsebrev, helbred, politik,
rejsebrev

Dokumentindhold

Johanne Luise Heiberg har været temmelig syg igen, og hun beder J. C. Jacobsen ikke at fortælle Krieger om det. Garibaldi er i Rom og befolkningen er anspændt. J. C. Jacobsen har igen støttet fru Heiberg, og hun takker ham.

Transskription

Rom d 25 Januar 1875

Kjære Capitain Jacobsen!

I de sidste fjorten Dage, hvor jeg under en italiensk Læges Behandling, paany har maattet holde Sengen, har Deres Billede idelig og idelig staaet for mig, og mer end ti Breve ere i Tankerne skrevne til Dem, efter at Geheime-Etatsraad Krieger har meldt mig det Utrolige, som De i Deres Hjertensgodhed og Genereusitet paany har udviist imod mig. Idet jeg nu altsaa af ganske Hjerte takker Dem, gribes jeg ofte af et Mismod idet jeg spørger mig selv, om jeg vrkelig er værd at offere saa meget paa? De seer, at jeg er mismodig og trænger paany til Deres Nærværelse for at sætte

Mod i mig, som De med saa meget Held gjorde i Chateau d'Oise.

Nu har jeg ikke været ude af mit Sovekammer se d: 2 Januar, men været upasselig snart af Et, snart af et Andet. Det er jo virkelig en slags Tantalus-qualer at vide saa meget stort og skjændt i Eens umiddelbare Nærhed og dog ikke formaa at naa derhen, man maa opgive det, som om det laae hundrede Mile borte. Min siste uheldige Gang var i Vatikanet midt i December, og siden har jeg været meer eller mindre upasselig. Jeg har ikke nænnet at meddele den gode Krieger hvor syg jeg har været, thi han tager sig det saa nær, og det er jo en Plage, tit at tænke, at denne trofaste Ven gaaer i Sorg og Angst for min Skyld. Derfor beder jeg Dem at tale varsomt til ham om hvad jeg her meddeler Dem. Nu er jeg atter oven Senge,

nu faar vi see hvorlænge dette varer. At det er en Lykke at jeg ikke har været hjemme i denne strænge Vinter, føler jeg med Taknemmelighed, uden at tale om Opholdet paa det ny, fugtige Theater. Baade Cultusministeren og Berner ønskede nu snarest muligt at erfare, om jeg troede atter at kunne indtage min Stilling ved Theatret. I dette Øieblik har jeg ikke mindste Tvivl om, at jeg bør træde

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

tilbage, om for bestandig eller indtil videre vil Tiden vise.

Jeg har derfor nu skrevet hjem, at man ikke maatte gjøre Regning paa mig.

Da jeg ikke i lang Tid har været i Skandinavisk Forening har jeg i den senere Tid ikke seet Den unge Steenstrup, men gennem andre veed jeg, at ha har det godt. Mine Pigebørn tale undertiden med ham, og han saavel

som de, finde, at her er deiligt at være. Min Opmuntring bestaa i naar de Unge komme hjem, da at see Deres glade Ansigter og høre Beskrivelsen af hvad de see og nyde. I disse Dage er hele Befolkningen her i en sittrende Bevægelse paa Grund af Garibaldi's Nærværelse her. Stakkels gamle Mand! Han maa stadig støttes af En ved hver Arm. Kongen forlod Byen da han ventedes hertil. At tænke paa at danne en Republik med dette Folk, det kan man kalde at gaae i Illusioner tilgavns.

Og nu Farvel for denne Gang, kjære Capitain Jacobsen! Gud elsker en glad Giver, og jeg veed og troer at De er en saadan, lad mig da haabe at ikke Alt hvad de har offret paa mig er spilt. I Tankerne trykker jeg Deres Haand og siger Tak! Tak!!

Deres hengivne taknemmelige
Johanne Luise Heiberg.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

25/1 75

Rom d. 25 Januar 1875.

Kjære Capitain Jacobsen!

J. De sidste fjorten Dage, hvor
jeg indim en italiensk Læges
Behandling, paany har maattet
kald. Sygen, har Deris Billide
idelig og idelig staaet for mig,
og mere end to Breve ere i
Tankerne i Roven til Dem,
efter at Geheim-Statiraad Krøyer
har midt mig det Urolige, som
D. i Deris Hjertensgodhed og Gene-
røsitet paany har indviist imod
mig. Det jeg nu altsaa af ganske
Hjerte Takker Dem, gribes ji ofte
af et Mismod idet ji spørger mig
selv, om ji virkelig er værd at
offre saa meget paa. Di ser, at
ji er mismodig og trænger paany
til Deris Nærheds for at sætte

Mod i mig, som du med så meget
Hid gjorde i Phalan 5. osv.

Nu har jeg ikke været ud af mit
Sovestammer siden D: L. Januari,
men været i passelig, snart af Et,
snart af et andet. Det er jo vis.

Delig en Slags Tantalus-Quæle
at vide så meget stort og skjæmt
i Eni i midlertidig Merked og Dog
ikke formaa at naa derhen, men
maa opgive det, som om det laa
hundred Mile borte. Min sidste

i heldige Gang var i Vatikanet midt
i December, og siden har jeg været
mer eller mindre i passelig.

Jeg har ikke nævnt at meddele
den gode Kriger hvor søj jeg har
været, thi han tager sig det så
nær, og det er jo en Slags tål,
at tænke, at denne trofaste
Ven gaar i Sorg og Angst for
min Skjæde. Derfor beder jeg

dem at tale varselomt til ham
om hvad jeg her meddele dem.

Nu er jeg atter oven Sengen.

ni faaar vi see hvortunge ditte
vaer. At det er en Lykke at
jeg ikke har været hjemme i denne
strange Vinter, føler jeg med
Saknemmelyhed, inden at tale
om Opholdet paa det nye fristige
Theater. Boad. Kultusministeren
og Bremer ønskede mig snarst
mødt at erfare, om jeg traadte
atter at kunne indtage min
Stilling ved Theatret. Og ditte
Gjæblik har jeg ikke mindste
Tvivl om, at jeg bør træde til-
bage, om far beständig eller
indtil videre vil tiden vise.
Jeg har derfor mig ikke skrevet hjem,
at man ikke maatte gøre Begjæring
paa mig.

Saa jeg ikke i lang Tid har
vært i Skandinaviske Forening har
jeg i den senere Tid ikke set den
nye Steenstrup, men gjenner
andre ved jeg, at han har det
godt. Min Pigebørn tale ender
tiden med ham, og han saavel

som D., finder, at her er virkelig
at være. Min Opundring består
i naar D. Skye kommer hjem, da
at se Deris glade Ansigt og høre
Beskrivelsen af hvad D. ser og nyde.
I disse Dage er hele Befolkningen
her i en sitrende Bevægelse paa
Grund af Garibaldi's Hærsudsæ
her. Stakkels gamle Mand! Han
maa stadig støttes af en vid hver
Arm. Kongen forlod Brjen da
han ventede hertil. At tænke
paa at danne en Republik af
mid dette Folk, det kan man
kalde at gaa i Illusioners tilgavn.

Og nu farvel for denne Gang,
Kjære Kapitan Jacobsen! Gud elsker
en glad Giver, og, j, ved og troer,
at D. er en Saadan, lad mig da
haale at ikke alt hvad D. har offret
paa mig er spildt. I Tankerne
trængter jeg Deris Haand og siger:
Gode! Gode!!

Deris hengivne Tøllenunder
Johann Louis Heiber